

Dampskibsselskab, som bliver raadende med Hensyn til saadanne Forhold paa Routen, som jeg ovenfor har nævnt, men Staten. Naar Statens Færger rammes af Uheld, f. Eks. naar de ved Ishindringer bliver standsede i Farten og ikke kan føres frem rettidig, stiller Staten sig vistnok kulant overfor mindre velstillede Passagerer og yder dem gratis Bispisning, hvis saadant er nødvendigt. Jeg skulde derfor henstille til den højtærede Trafikminister, at han, hvis Staten kommer i et noget andet Forhold til Routen, da fra 1. April indfører den lille Reform, som for Samsingerne vil opfattes som en virkelig Imødekommen, og som de ogsaa mener at have Krav paa: at der i Tilfælde af Uheld paa Routen gives de vedkommende Passagerer fri Bispisning og Ret til Natteophold om Bord. Det Forhold, jeg her særlig har fremdraget, vedrører jo Routers Drift under Uheld. Men at den højtærede Trafikminister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa at søge denne vigtige Forbindelse mellem Landsdelene forbedret paa enhver Maade, derom er jeg ikke i Tvivl, og det glæder mig, at Spørgsmaalet igen i Aar er fremdraget saa kraftigt af den ærede Ordfører. Sagen kan sikkert nu ikke længe blive staaende paa det nuværende Trin.

Ivar Berendsen: Naar jeg med nogle faa Ord skal omtale det af de Radikale og Socialdemokraterne stillede Underændringsforslag vedrørende Lønforbedringen for Løngruppe B. ved Statsbanerne, vil det være naturligt for mig at tage mit Udgangspunkt i det Standpunkt, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) har indtaget, selv om det, hvad jeg paaviste med en kort Bemærkning i Lørdags, i Begrundelsen beroede paa en Misforstaaelse. Thi selve det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager, illustrerer, i hvor høj Grad Forhistorien til Underændringsforslaget har Betydning for Bedømmelsen af Forslaget. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds havde, som det vil erindres, Sympati for de Radikales og Socialdemokraternes Underændringsforslag, men maatte dog stemme imod det, fordi der efter hans Opfattelse forelaa en Overenskomst mellem Trafikministeren paa den ene Side og Jernbaneforbundet som Repræsentant for den paagældende Lønningsklasse paa den anden Side. Jeg viste, at dette var en Misforstaaelse. Der foreligger Indsendelse af en Protokol fra Statsbanernes Generaldirek-

tion til Trafikministeriet, i hvilken Protokol Jernbaneforbundet og Generaldirektionen vel er enige om, at en Lønforbedring til den paagældende Løngruppe er nødvendig, og enige om en Del af, hvad denne Lønforbedring bør gaa ud paa; men tillige indeholder Protokollen Meddelelse om, at Jernbanearbejderforbundets Repræsentanter havde taget Forbehold om at henvende sig til Rigsdagen vedrørende Forhøjelse af Lønforbedringen, og Generaldirektøren havde til Protokollen udtalt, at dette fandt han ganske naturligt. Altsaa, Banen er fuldstændig fri for Rigsdagen.

Men selve den Omstændighed, at Forhandlingerne mellem Jernbaneforbundet og Generaldirektionen spiller en Rolle derved, at Jernbaneforbundet har været med til at forhandle eller, skal vi sige, handle om den Lønforbedring, der kunde blive Tale om, viser, at der arbejdes paa et andet Grundlag, end vi hidtil har arbejdet paa med Hensyn til saadanne Lønninger for Jernbanepersonalets Funktionærklasser. Det er Forhandlingsretten, der første Gang har virket. Den højtærede Minister og jeg har gennem de to Aar, der gik, inden denne Forhandlingsret blev anerkendt, gentagne Gange vekslet Replikker angaaende denne Sag. Af vor Behandling af Postvæsenets Budget i Aar fremgik det gennem selve den meget ærede Ordførers (N. P. Jensen) Udtalelser, i hvor høj Grad det har været til Gavn for Postvæsenet, at denne Forhandlingsret allerede tidligere har virket der, idet den af Rigsdagen i mange Aar begærede Overensstemmelse med Hensyn til Statistikken mellem Postadministrationen og Postvæsenets Personale i Aar var blevet tilvejebragt gennem denne Forhandlingsret. Forhandlingsretten for Jernbanevæsenets Vedkommende var altsaa ikke blevet anerkendt gennem de to Aar siden 4. Maj 1910, da Forhandlingsreglerne blev givne. Efter flere Debatter her i Tinget, efter mange mundtlige og skriftlige Forarbejder, efter Udvalgs Nedsættelse og Generalforsamlinger blev Forhandlingsretten omsider anerkendt, og denne Debat eller Forhandling om Lønningsgruppe B.s Lønforbedring var det første alvorlige og betydningsfulde Udslag deraf.

Men saa viste det sig ved Finanslovens første Behandling, at Forslaget om Lønningsforbedring, skønt Forhandlingerne var afsluttede og Protokollen indsendt fra Generaldirektionen til Ministeriet, ikke fandtes paa Finanslovsforslaget. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valg-